

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1271/2022
22.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Миролуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Голубовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 198/20 од 02.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 403/2022 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Голубовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 198/20 од 02.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 403/2022 од 01.09.2022. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2К. бр. 198/20 од 02.03.2022. године, окривљени ББ, АА и ВВ оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 30. Кривичног законика, те су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, у које се окривљенима АА и ВВ урачунава лишење слободе на дан 29.01.2018. године. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од по 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка окривљени ББ износ 53.350,00 динара, окривљени АА износ од 35.411,00 динара и окривљени ВВ износ од 39.811,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ГГ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 403/2022 од 01.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног ВВ, заједничког браниоца окривљених АА и ВВ, адвоката Петра Голубовића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Виолете

Минић и пресуда Основног суда у Пироту 2К. бр. 198/20 од 02.03.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Голубовић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или да преиначи првостепену пресуду у односу на одлуку о кривичној санкцији, тако да се одреди да казну окривљени издржи у просторијама у којима борави без електронског надзора или да укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Голубовића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) и члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног је навео да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, односно да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе са образложењем да је најпре окривљенима стављено на терет да су у време и месту означеном у изреци првостепене пресуде из продавнице одузели укупно 171 паклицу цигарета, а потом је оптужни акт поднеском прецизиран и у истом је наведено да су окривљени улазили и излазили из продавнице, али да цигарете нису пронашли, из чега по наводима браниоца произилази да се одустало од тврдње да су окривљени одузели цигарете.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су изнети наводи браниоца с обзиром да је побијаним правноснажним пресудама у потпуности решен предмет оптужбе, имајући у виду да између побијаних правноснажних пресуда и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљених) тако и објективни идентитет (идентитет дела). Пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Наиме, о непотпуно решеном предмету оптужбе може се говорити само када суд није донео никакву одлуку о некој тачки оптужбе у погледу појединог кривичног дела, те ова повреда не постоји када суд, након што тужилац прецизира оптужни акт, одлучи о актуелном оптужном акту, при чему је у конкретном случају правноснажним пресудама одлучено о свим наводима прецизиране оптужбе.

У конкретном случају, након што је оценио да изведени докази указују да окривљени након што су обили врата од продавнице из исте нису одизели цигарете које су намеравали да одузму, те да је чињенично стање другачије од онога изнетог у првобитном оптужном акту, тужилац је поднеском од 21.01.2022. године извршио прецизирање оптужног акта и ставио окривљенима на терет извршење кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика (КЗ) у покушају и на основу таквог прецизираног оптужног акта суд је одлучио о кривици окривљених. Сходно изнетом, по ставу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Бранилац окривљеног је даље у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног и учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на тај начин што, иако су окривљени добровољно одустали од извршења кривичног дела, оглашени су кривим да су покушали извршење кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ.

Добровољни одустанак у смислу члана 32. став 1. КЗ постоји када извршилац који је покушао извршење кривичног дела, добровољно одустане од даљег предузимања радње извршења или спречи наступање последице, у ком случају се може ослободити од казне.

С обзиром да из списка предмета произилази да су окривљени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде насилно продрли у затворен простор продавнице и како из одбрана окривљених АА и ВВ датих у претходном поступку произилази да су хтели да обију продавницу како би узели цигарете, то чињеница да цигарете нису одузели јер их том приликом нису пронашли не води закључку да је реч о добровољном одустанку.

Добровољност, по ставовима правне теорије и судске праксе постоји онда када је учинилац поред тога што је био свестан да кривично дело може довршити, од њега одустао, а што овде очигледно није случај, јер су окривљени до краја предузели радње обијања, ушли у предметну продавницу, те како нису пронашли цигарете које су намеравали да украду, из продавнице су изашли без цигарета, па су супротни наводи браниоца оцењени неоснованим.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је суд побијаним правноснажним пресудама повредио кривични закон тиме што је пропустио да примени одредбу члана 30. став 2. КЗ, сходно којој је прописано да ће се за покушај учинилац казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном и одредбу члана 32. став 1. КЗ по којој када је у питању добровољни одустанак окривљени се може ослободити од казне, на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП јер окривљени нити је ослобођен од казне нити му је казна ублажена.

Одредбом чланом 485. став 4. ЗКП, прописани су разлози због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и

поступка који је претходио њеном доношењу, те како није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости у овом делу оцењен као недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП јер је окривљеном повређено и ускраћено људско право и слобода зајемчени Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним Протоколима.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење и да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права. Имајући у виду да бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку којом је утврђена повреда људског права окривљеног, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема садржај прописан одредбом члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић